

udenrigsministeren bekræfter: at vi også i Euro-paudvalget har gjort opmærksom på, at vel går vi ind for, at man skal kunne koordinere beskæftigelsespolitikken i det europæiske samarbejde – vi er endda stærke tilhængere af det – men der er da også elementer i det forslag, regeringen har lagt frem, som vi har været meget skeptiske over for.

Og her har vi specielt været skeptiske over for det, hr. Keld Albrechtsen har været inde på: spørgsmålet om, at tilskyndelsesforanstaltninger kan vedtages med kvalificeret flertal i Ministerrådet. Jeg husker i hvert fald tydeligt, hvordan jeg har gjort opmærksom på, at jeg dér syntes, regeringen gik for vidt.

Jeg synes da, at det er fint, at Kommissionen kan komme med forslag til tilskyndelsesforanstaltninger, men altså uden videre at skulle acceptere, at de så kan vedtages med kvalificeret flertal, det er at gå meget, meget langt i retning af at give Kommissionen mulighed for at få indflydelse på de enkelte medlemslandes beskæftigelsespolitik – og det er jo efter vores opfattelse at gå videre end at koordinere nogle ting.

Men der er jo ikke noget nyt i det, jeg siger her. Det har vi også sagt offentligt tidligere, og det står vi selvfølgelig ved. Men det er klart, at hvis det er sådan, at Enhedslisten går efter noget helt andet med de her forslag, nemlig regeringsstorm, så må vi jo vurdere forslagene ud fra det. Og det er ikke bare et spørgsmål om at få en offentlig og åben debat omkring de pågældende forslag.

Det samme har vi også gjort opmærksom på vedrørende forslagene om flertalsafgørelser om afgifter, dér er vi da heller ikke begejstrede for det, regeringen har lagt frem. Vi erkender, at der er nogle problemer i den fortolkning, vi har i Traktaten i dag, hvor man siger, at man godt kan vedtage miljøafgifter ved flertalsafgørelser med kvalificeret flertal, hvis det er rene miljøafgifter. Men lige så snart man kommer over i et spørgsmål om, hvorvidt det er fiskale afgifter, så kræver det enstemmighed.

Det er klart, det skaber nogle problemer. Det skaber specielt problemer her i Danmark, når et flertal i Folketinget vedtager en CO₂-afgift med Enhedslistens stemmer. Så giver det nogle vanskeligheder, nogle problemer for dansk erhvervsliv, fordi netop en CO₂-afgift jo ville være meget bedre at leve med, hvis den var vedtaget på europæisk plan.

Derfor er det klart, at vi er parat til at gå ind og se på den gråzone. Men vi synes bare, at

regeringens forslag på regeringskonferencen åbner for store problemer, for når man nævner en positivliste – og så kan man jo selv lægge de forslag frem i positivlisten, som man kan lide – så åbner man jo også for, at alle de andre lande kan komme med en række forslag. Op så er det et spørgsmål, om man ikke bevæger sig ud på glidebanen, om man ikke i virkeligheden indfører et system, hvor man kan indføre almindelige fiskale afgifter med kvalificeret flertal. Det er den frygt, vi har.

Men det må regeringen nu prøve at se om de kan forhandle på plads på en sådan måde, at vi kan leve med de her ting. Det, vi så bare stiller som et ufravigeligt krav, er, at finder vi, hvad kan man sige, modellen for at bevæge sig ind i denne her gråzone, må det være et ufravigeligt krav, at de afgifter, der så kommer ind, som man så kalder miljøafgifter med en eller anden procentdel fiskal karakter i sig, så også går til miljøforbedringer og ikke til at fylde op i en eller anden statskasse.

For problemet er jo, at vi må se i øjnene, at vi også kan blive præsenteret for forslag fra Kommissionens side, hvor vi så kan opleve, at de andre lande stemmer en afgift, som vi er imod, ned over de danske borgere. Derfor synes vi, at det her kræver, at man er meget, meget opmærksom på alt det her, så vi forhindrer, at vi bevæger os ud på en glidebane; men vi respekterer, at regeringen har lagt forslagene frem og forhandler dem dernede. Den procedure har vi sagt ja til.

Men det er klart, at hvis det er sådan, at hr. Keld Albrechtsen nu opfatter beslutningsforslaget som værende et forslag om en regeringsstorm, så vil vi vurdere det i udvalget og forbeholde os vores stilling til den endelige anden behandling. Men vi afventer meget Enhedslistens videre politik på det område.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg synes ikke, at der skal opstå misforståelser. Jeg er helt enig med hr. Kent Kirk i, at vi jo ikke på nuværende tidspunkt kan afkræve Det Konservative Folkeparti et svar på, hvad der bliver resultatet af en regeringskonference, for det kender vi af gode grunde ikke endnu, så det er helt klart, at det er heller ikke det, der er ønsket.

Men længe inden vi kommer til resultatet af regeringskonferencen, kommer vi en situation, hvor vi skal tage endelig stilling til to beslut-